The Great Battle

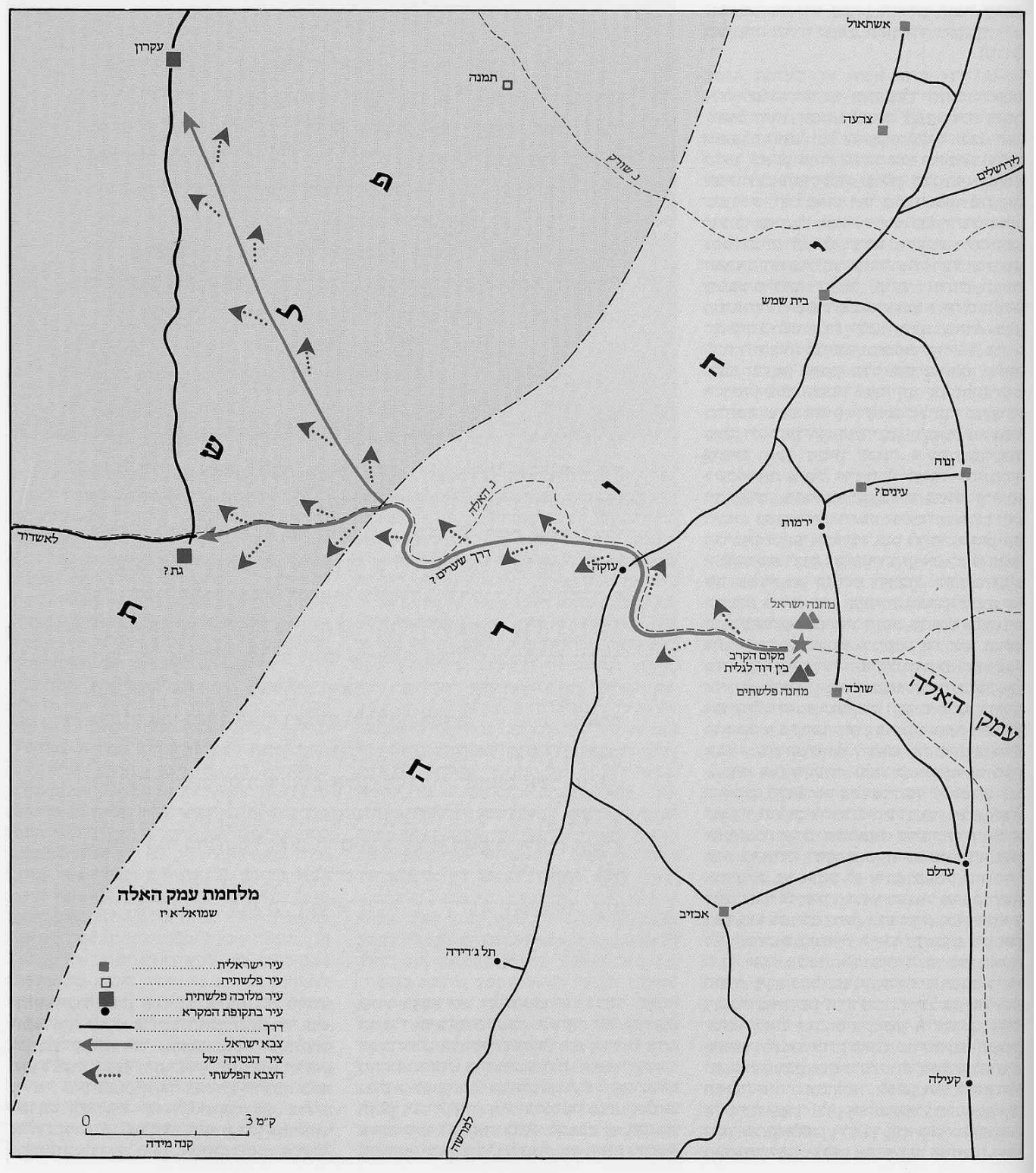

Rabbi Reuven Spolter, Young Israel of Oak Park

לז-לח. **ה' אשר הצילני.** אמר לו שאול (לדוד), מי אמר לך שאתה יכול להורגו (את גלית), מיד השיבו דוד **ה' אשר הצילני מיד הארי ומיד הדוב הוא יצילני מיד הפלשתי הזה,** מיד **וילבש שאול את דוד מדיו.** וכתיב בשאול (לעיל ט' ב') „משכמו ומעלה גבוה מכל העם", כיון שהלבישו בגדיו **וראה שעשויין לו** לח) מיד הכנים בו עין הרע [לפי שהרגיש שיצליח למלוכה], כשראה דוד שהלבין פני שאול, אמר ליה (דוד לשאול), (פסוק ל"ט) **לא אוכל ללכת באלה כי לא נסיתי, ויסירם דוד מעליו,** הא למדת שאפילו יהא אדם קצר ונתמנה למלך נעשה ארוך לט).

(ויקרא רבה כ"ו ח', תנחומא אמור ד', מדר"ש כ"א, ילק"ש ח"א רמז תרל"א, ח"ב רמז קכ"ז)

כה. **והיה האיש אשר יכנו וגו'.** אמר ר' שמואל בר נחמני אמר ר' יוחנן, שלשה שאלו שלא כהוגן לשנים השיבם כהוגן, לאחד השיבוהו שלא כהוגן, ואלו הן אליעזר עבד אברהם, ושאול בן קיש, ויפתח הגלעדי, וכו', שאול בן קיש, דכתיב **והיה האיש אשר יכנו יעשרנו המלך עושר גדול ואת בתו יתן לו וגו',** יכול אפילו עבד או ממזר כח) השיבוהו כהוגן ונזדמן לו דוד.

(תענית ד' א', בראשית רבה ס' ג', ויקרא רבה ל"ז ד', ילק"ש ח"א רמז ק"ז. ח"ב רמז כ"ה)

דבר שמואל	**מלבי"ם**	השאלות
		(כו–לא) **למה שאל דוד מה יעשה לאיש הלא כבר שמע קול הכרוז שהמלך יעשרנו ובתו יתן לו, היתכן שאיש חיל כמהו לא הסכים ללכת עד ששמע שהמלך ישלם שכרו**

וזה שכתוב כמתפלא **מה יעשה לאיש אשר יכה את הפלשתי הלז,** היתכן יקבל עליו שכר אחר שבמעשה הזה יסיר חרפה מעל ישראל, וכבר די לו שכר והותר אם יזכה לעשות כזאת, **כי מי הפלשתי וכו'** והלא לב כל מקנא לה' ולעמו יתאזר לנקום נקם מצד תבערת הקנאה והנקמה לעמו ולאלהיו, לא מצד השכר:

The Battle Site

אברבנאל על הנביא

והנה הסכים שאול שילך דוד להלחם עם הפלשתי עם היותו נער, לפי שסמך הדבר אל השגחת האל יתברך כמו שזכרתי, וגם לפי שלא היה הדבר בין ישראל ובין פלשתים מוסכם כדברי גלית שהמנוצח ישתעבד כל עמו תחת האויבים, אבל כדי להסיר חרפתו מעל ישראל הניח אל דוד ללכת להלחם בו, ואם היה מכה אותו בחמלת השם ובהשגחתו ישמח ישראל בעושיו, ואם היה מכה גלית לדוד לא היו ישראל נמנעים מלהלחם עם הפלשתים, כי יאמרו ומה לנו במה שעשה הנער הזה.